

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriłło

w sprawie z powództwa R. P.

przeciwko T. w T. – M. J.

o odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, wynagrodzenie za pracę i zapłatę,

i z powództwa wzajemnego M. J. – T. w T.

przeciwko R. P.

o zapłatę kwoty 1202 zł,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 października 2016 r.,

skargi pozwanego - powoda wzajemnego o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w K.

z dnia 2 sierpnia 2013 r., sygn. akt IX Pa (...),

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2013 r. oddalił apelację pozwanego – powoda wzajemnego od wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 18 lutego 2013 r., mocą którego oddalono powództwo powoda – pozwanego wzajemnego R. P. o odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, zasądzono od pozwanego - powoda wzajemnego T. w T. na rzecz powoda – pozwanego wzajemnego R. P. kwotę

1.202 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2011 r. do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę za listopad 2011 r. i kwotę 1.922,41 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 listopada 2011 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów poniesionych na rzecz pozwanego oraz kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i nakazano pobrać od pozwanego – powoda wzajemnego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 157 zł tytułem opłaty stosunkowej od pozwu, od uiszczenia której powód – pozwany wzajemny był zwolniony z mocy ustawy, a nadto oddalono powództwo wzajemne i zasądzone od pozwanego - powoda wzajemnego na rzecz powoda - pozwanego wzajemnego kwotę 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany – powód wzajemny zaskarżył powyższy wyrok skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarżący wniósł o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z art. 55 § 1¹ k.p. oraz art. 455 k.c. w związku z art. 300 k.p. oraz o zasądzenie od powoda – pozwanego wzajemnego kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Skarga opatrzona datą 5 październik 2015 r. wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 6 października 2015 r. W uzasadnieniu skargi skarżący wskazuje, że wyrok Sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikowi pozwanego – powoda wzajemnego w dniu 4 października 2013 r., co oznacza, iż skarga została wniesiona w terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c., skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się. Sąd Najwyższy podkreślił w uzasadnieniu postanowienia z dnia 15 czerwca 2007 r., I CNP 28/07 (OSNC-ZD 2008 nr 3, poz. 61) dwoisty charakter dwuletniego terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem. Z jednej strony, jest on terminem zawitym prawa materialnego (zob. też uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2005 r., III BZP 1/05, OSNC 2006 nr 5, poz.

78; OSNP 2006 nr 9-10, poz. 140 oraz OSP 2006 z. 12, poz. 133), z drugiej zaś - terminem procesowym. Jako termin prekluzyjny prawa materialnego nie podlega on przywróceniu, gdyż stoi temu na przeszkodzie jego charakter i funkcja materialnoprawna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2007 r., I CNP 28/07, OSNC-ZD 2008 nr C, poz. 61, z dnia 12 października 2012 r., III CNP 17/12, LEX nr 1232599 czy z dnia 18 listopada 2014 r., IV CNP 34/14, LEX nr 1681519).

Wbrew sugestiom skarżącego, termin do wniesienia skargi biegnie nie od daty doręczenia stronie skarżącej odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, ale od daty uprawomocnienia się orzeczenia. Wyrok sądu drugiej instancji staje się zaś prawomocny z dniem jego ogłoszenia. Wobec faktu, że zaskarżony wyrok uprawomocnił się w dniu 2 sierpnia 2013 r., termin do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia upłynął z dniem 2 sierpnia 2015 r. Skarga wniesiona w październiku 2015 r. jest zatem skargą wniesioną po terminie i podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.